

GS 473

Och bel Ny

Siffr

Som tankbiller

Etc

Samtal

Emellan

En Ungersvärd

Och

En Jungfru

Ombräda tyfta nästan i stället

Svarta Sorg-Sanneret opp

Siunges som then Zuhlleren:

Jungfrun gick sig af sväders Lusten om

in förmät dagligt

Tryckt nu nyt igen.

23

Engerwans

Sorge - Klagan:

1.

Dörta tyfsta natten ständer
 Svarta Sorg. Baneret opp,
 Dagens Hus en mera gläuer,
 Men icke stadnar i sitt lopp,
 Edinnen alla de sör swän,
 Jag allen är swäken än ::

2.

Waken, men en till mitt nöye,
 Blett af sorg mig somnlos är;

En

En hwad andra falla löye
 Är mig endast till besvär;
 Andra älska, älskas gien,
 Jag allen är utan swän ::

3.

Min Lisette, jag bekänner
 Uppå detta tyfsta fält,
 At bland dem jag kallat swänner,
 När jag dig på Thronen ställt;
 Men hwad är min fågnad mer
 När jag dig så sällan ser ::

4.

Nu jag ensam går och swanclar,
 Under himlens skyar blå,
 Endast, endast mina tanclar:
 Kunde jag ditt hjerta få;
 Ach! at jag, som tanclar min
 Sielswer stod wid sidan din ::

5.

Ach hwad kunde jag begiära,
 Större tidsfördrif och :oo,

An.

Annat nöye till at ära
Kommer aldrig i min troo;
Men hur högt jag det begär,
Jag ändå allena är ::

6.

J små foglar som plån siunga,
Mången Thon på denna Ort,
Lagen till Ehr spåda tunga,
Singen seen i morgon bort,
Och berätten hwad jag gör,
At jag för Lisette dörr ::

7.

En god natt Lisette tåcka,
Sof, sof nu min söta, sött;
Ach! at jag dig kunde räcka
Där jag går af ångstan trött,
Jag slätt ingen roo begär,
Sör'n jag rätt din egen är ::

Sungfruns

Tröste - Swar:

24

Ach! jag ser hur mörka skvar
Ehr Derise har gjort sorg,
Men wet J ey mer de bhar,
Der jag bor och är Ehr borg;
Edmnen fallar natten svån,
Tro fullwist jag är Ehr än ::

2.

Has god natt mitt enda Sierta,
Bortför sorg som somids går,
Gör ey mer Ehr någon smärta,
Ehr allen jag blir som för;
Andra älska, älskas gien,
Jag blir Ehr, J blir min svån ::

3. Ehr

3.

Ehr Derise hör jag skatta,
 För I mig så högt anser,
 Högt på Thronen sattia ochtadt,
 Fram för alla vänner Ehr;
 Doch hvad vil I fågnas mer,
 När I mig med nöje ser ::

4.

Ensam hör jag Ehr spågerar
 Under himlens bara fält;
 Tiden, tiden han passerar,
 Kommen I ut mitt Tält,
 Och at önskan Ehr och min
 Sista kunde bognad sin ::

5.

Doch hvad kunde önskas mera
 Bognad, tidsfördrif och roo,
 An jag fick min vän rätt ära,
 Det kan I dock aldrig troo;

Men

Men hur gärna som jag vil,
 Måst jag lita tiden till ::

6.

Himlens foglar som plär qvicka,
 Och framgie mång lustig sång,
 Rusten Ehr till tungors Sitta,
 Skrien till, at det gör bång,
 At Derise ondt ev gör,
 Eller från Lisette dör ::

7.

Nu, an min Derise Fiära,
 Tid är det at sista sitta,
 Tag i hand på tro och äbra,
 Var af ångstan ev mer trött,
 Aldrig mer I här begär,
 An I min och jag Ehr är,
 Aldrig mer jag här begär,
 An jag Ehr och I min är.

Bagge mynman:

25

När Björken bär Sikon,
Och Granen Melon,
När Tullen bär Kriskon,
Och Aspen Citron;
När Enten blir Ekar,
Och Eken blir Palm;
När Palmträ blir Bokar,
Och Boken blir Alm;
När all skvad omöpligt är, mövligt
Kan bli,
Så skal och vår Färlig sin swans-
tigbet se

